

932A Bože, chválíme tebe

transpozice -7

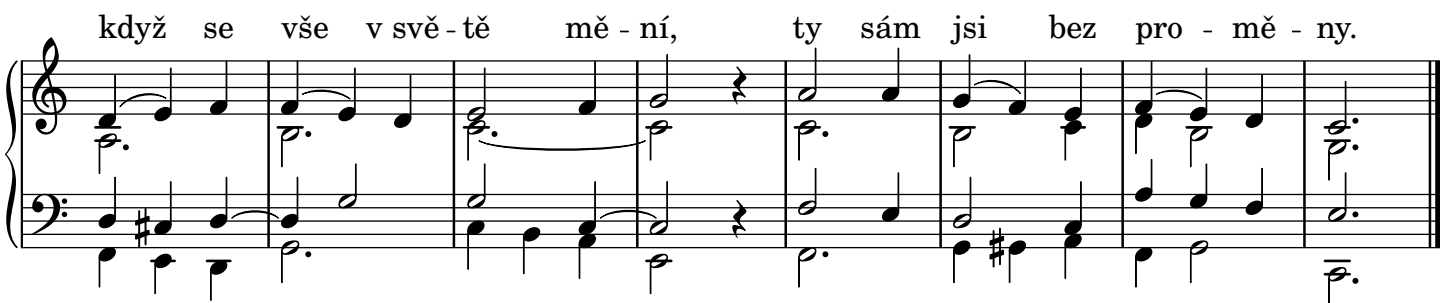
1. Bo - že, chvá - lí - me te - be, Pa - ne, moc tvou ve - le - bí-me,

kte - rou zná zem i ne - be, všem tvým skut - kům se di - ví-me;

když se vše v svě - tě mě - ní, ty sám jsi bez pro - mě - ny.

2. Vše, co jen chválit může,
cherubové, serafové,
chválí tě velký Bože,
nebe, země, zástupové,
ode všech jsi nazýván:
Svatý, Svatý, Svatý Pán.

4. Apoštolů slavný sněm
a proroků řad veliký
posílá v plesání svém
k trůnu tvému vroucí díky;
kolik je mučedníků,
tolik chvalořečníků.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth,
Svatý, jenž řídí národy,
jenž pomáhá z béd a psot.
Nebe, zem, povětří, vody
plné jsou cti, chvály tvé,
neb vše tvoje dílo je.

5. Po všem okrsku země
tobě, Otče, velcí, malí,
kdož jsou tvé svaté plémě,
vděčně prospěvují chvály,
vzdávají čest i Synu
na trůnu sedícímu.

6. Též i Duchu Svatému,
který svatá naučení
uděluje každému
a v smutku je utěšení,
lid křesťanský se klaní,
všude jeho chvála zní.
8. Tebou je všem, kdo věří,
nebes brána otevřena,
s důvěrou kdo k tobě zří,
zastáncem tě u Otce má.
Že přijdeš svět souditi,
máme mít vždy v paměti.
10. Přispěj zatím k pomoci
drahou krví vykoupeným,
chraň a braň je svou mocí,
přičti ke svým vyvoleným;
po časném pak bloudění
přiveď nás ke spasení.
7. Ty, Otce věčný Synu,
vtělil ses, sestoupiv z nebe,
chtě smazat naši vinu
vydals na smrt kříže sebe;
milost jsi nám vydobyl,
od hříchu osvobodil.
9. Buď milostiv dětem svým,
požehnej dědictví svému,
veď nás světlem nebeským
a povyš až k trůnu svému,
ať tě, plni vděčnosti,
chválíme na věčnosti.
11. To buď naše snažení:
tebe a tvé jméno vzývat,
čest a díkůčinění
po všechny dny tobě zpívat.
Rač od hříchů chránit nás
jak dnes, tak po všechen čas.
12. Pane, smiluj, smiluj se,
buď s námi tvé požehnání;
oč prosíme, staniž se
podle našeho doufání.
Kdo v tě doufá samého,
neopustíš žádného.

2. Vše, co jen chvá - lit mů - že, che - ru - bo - vé, se - ra - fo - vé,

chvá - lí tě vel - ký Bo - že, ne - be, ze - mě, zá - stu - po - vé,

o - de všech jsi na - zý - ván: Sva - tý, Sva - tý, Sva - tý Pán.

3. Sva - tý Pán Bůh Sa - ba - oth, Sva - tý, jenž ří - dí ná - ro - dy,
 jenž po - má - há z běd a psot. Ne - be, zem, po - vět - ří, vo - dy
 pl - né jsou cti, chvá - ly tvé, neb vše tvo - je dí - lo je.

4. A - po - što - lů slav - ný sněm a pro - ro - ků řad ve - li - ký

po - sí - lá v ple - sá - ní svém k trů - nu tvé - mu vrou - cí dí - ky;

ko - lik je mu - čed - ní - ků, to - lik chva - lo - řeč - ní - ků.

5. Po všem o - krs - ku ze - mě to - bě, Ot - če, vel - cí, ma - lí,

kdož jsou tvé sva - té plé - mě, vděč - ně proz - pě - vu - jí chvá - ly,

vzdá - va - jí čest i Sy - nu na trů - nu se - dí - cí - mu.

6. Též i Du - chu Sva - té - mu, kte - rý sva - tá na - u - če - ní

u - dě - lu - je ka - ždé - mu a v smu - tku je u - tě - še - ní,

lid křes - ťan - ský se kla - ní, všu - de je - ho chvá - la zní.

7. Ty, Ot - ce věč - ný Sy - nu, vtě - lil ses, se - stou - piv z nebe,
 chtě sma - zat na - ši vi - nu vy - dals na smrt kří - že se - be;
 mi - lost jsi nám vy - do - byl, od hří - chu o - svo - bo - dil.

8. Te - bou je všem, kdo vě - ří, ne - bes brá - na o - te - vře - na,

s dů - vě - rou kdo k to - bě zří, za - stán - cem tě u Ot - ce má.

Že při - jdeš svět sou - di - ti, má - me mít vždy v pa - mě - ti.

9. Bud' mi - los - tiv dě - tem svým, po - žeh - nej dě - dic - tví svému,
ved' nás svě - tlem ne - bes - kým a po - vyš až k trů - nu svému,
ať tě, pl - ni vděč - nos - ti, chvá - lí - me na věč - nos - ti.

10. Při - spěj za - tím k po - mo - ci dra - hou kr - ví vy - kou - peným,
 chraň a braň je svou mo - cí, přič - ti ke svým vy - vo - leným;
 po čas - ném pak blou - dě - ní při - ved' nás ke spa - se - ní.

11. To buď na - še sna - že - ní: te - be a tvé jmé - no vzývat,

čest a dí - ků - či - ně - ní po všech - ny dny to - bě zpívat.

Rač od hří - chů chrá - nit nás jak dnes, tak po vše - chen čas.

12. Pa - ne, smi - luj, smi - luj se, buď s ná - mi tvé po - žeh - ná - ní;
 oč pro - sí - me, sta - niž se po - dle na - še - ho dou - fá - ní.
 Kdo v tě dou - fá sa - mé - ho, ne - o - pus - tíš žád - né - ho.